

Det har været overvejet, hvorvidt der kan antages at være behov for en skærpet strafferamme for militært hærværk begået under væbnet konflikt. Sådanne alvorlige hærværksforhold må i det væsentlige imidlertid antages at kunne henføres under forslaget til § 29 om krigsforræderi og § 31 om ændring af ammunition eller andet krigsmateriel. Der er derfor ikke fundet grundlag for at foreslå en sådan skærpet strafferamme.

Til § 27

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den gældende bestemmelse i § 29.

Om den foreslåede bestemmelse kan bringes i anvendelse i en konkret alvorlig situation, må til enhver tid vurderes på baggrund af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 11, stk. 2, og den praksis, som Menneskerettighedsdomstolen anlægger med hensyn til anvendelsesområdet for denne og andre artikler i konventionen.

Den personkreds, der er omfattet af bestemmelsen – »personer der hører til det militære forsvare« – foreslås ændret til »tjenstgørende militært personel«. Der er herved ikke tilsigtet nogen ændring i forhold til den gældende bestemmelse. Anvendelsen af udtrykket »tjenstgørende militært personel« betyder, at personel af reserven og frivillige medlemmer af hjemmeværnet ikke vil være omfattet af et forbud, undtagen i det omfang de er indkaldt til tjeneste. Hjemsendt og afskediget personel (herunder afskediget personel, der er overført til forsvarrets reserve) vil heller ikke være omfattet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.11.

Til § 28

Den foreslåede bestemmelse erstatter den almindelige bestemmelse i militær straffelov § 15.

Ud over bemærkningerne neden for henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.8.

Formuleringen af stk. 1 indebærer en væsentlig begrænsning i det strafbares område i forhold til den gældende bestemmelse. For det første er simpelt uagtsomme overtrædelser undtaget fra strafansvar. For det andet kan mindre grove (eller alvorlige) tilfælde af pligtforsømmelser efter forslaget ikke længere medføre strafansvar, jf. udtrykket »groft tilsidesætter«.

Pligtforsømmelser, der skyldes simpel uagtsomhed, kan således alene medføre pålæggelse af disciplinarmidler. Det samme gælder mindre grove tilfælde af pligtforsømmelser, hvad enten disse er begået forsætligt eller i grov uagtsomhed.

Dette indebærer, at en ikke ubetydelig del af de i dag forekommende straffesager vedrørende »almindelige pligtforsømmelser« alene vil kunne medføre disciplinansvar.

Ved udtrykket »i øvrigt ... tilsidesætter sine pligter« er tilkendegivet, at bestemmelsen, som den gældende bestemmelse, er subsidiær i forhold til de øvrige regler om pligtforsømmelser. Bestemmelsen vedrører således kun de forhold, som ikke er omfattet af de specifikke bestemmelser om strafansvar for pligtstridig adfærd. Af samme grund foreslås bestemmelsen som »opsamlingsbestemmelse« indsat som den sidste bestemmelse i afsnittet om pligtforsømmelser, jf. forslaget til § 28.

Dette indebærer, at hvis f.eks. et forhold af respektstridig adfærd må vurderes at skyldes uagtsomhed, er forholdet ikke strafbart efter den foreslåede bestemmelse til § 13 og kan heller ikke henføres under den generelle straffebestemmelse om »almindelige« pligtforsømmelser, men vil efter omstændighederne kunne medføre pålæg af et disciplinarmiddel.

I lighed med gældende militær straffelov § 15 erstatter bestemmelsen straffeloven § § 156 og 157 i sager om militære pligtforsømmelser.

Strafferammen i bestemmelsen er uændret i forhold til gældende militær straffelov § 15.

At bestemmelsen i stk. 1 har en lavere strafferamme end de øvrige bestemmelser om pligtforsømmelser, skyldes, at disse omfatter forhold, som er fundet at være af mere kvalificeret karakter end de forhold, der henføres under lovforslagets § 28. Disse bestemmelser bør derfor indeholde maksimumsstraf, der er strengere end i forslaget § 28, jf. bemærkningerne til § 15 i lovforslaget fra 1972, Folketingstidende 1972-73, tillæg A, sp. 13.

Forbrydelser mod forsvarsmagtens kampdygtighed

Til § 29

Den foreslåede bestemmelse, der vedrører krigsforræderi, svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i § 33.

I nr. 1 og 3 er indføjet »infrastruktur«. Dette begreb omfatter elementer og indretninger, som er nødvendige for, at et moderne samfund eller en organisation kan fungere, f.eks. et lands anlæg af lufthavne, veje, jernbaner, telefonnet, el- og vandværker etc., herunder sådanne som er nødvendige for kommunikationen.

»Kommunikationsmidler« i nr. 3 foreslås ændret til kommunikationsmuligheder. Kommunikation kan i dag finde sted gennem vidt forskellige medier og midler, som er i konstant udvikling. Den foreslåede for-